

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoPr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713207653
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2713207653.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: L. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L., T. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, Potočná 191/39, Skalica, proti žalovanému: DRAGOM, s.r.o., Kopčianska 3756/10, Bratislava, IČO: 36 247 707 (predtým ERI, s.r.o.), zastúpený advokátom JUDr. Ľubomírom Vanekom, Škarniclovská 1, Skalica, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 9. januára 2017, č.k. 2Cpr/4/2013-282, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie v znení:

Žalovaný je povinný zložiť do úschovy Okresného súdu Skalica sumu 16.617,35 eur.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 15.10.2013 domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zamestnanca zo dňa 16.8.2013, ktoré bolo dané podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zamestnávateľom, je neplatné. Zároveň sa domáhal náhrady mzdy za dva mesiace vo výške 1.274 eur a náhrady trov konania. Uznesením, č.k. 2Cpr/4/2013-160 zo dňa 28.9.2015 súd pripustil zmenu žaloby vo výške požadovanej náhrady mzdy s tým, že podľa zmenenej žaloby sa žalobca domáha náhrady mzdy za čas od 1.11.2013 do 31.5.2015 vo výške 14.993,85 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie čiastočným rozsudkom zo dňa 29.10.2015, č.k. 2Cpr/4/2013-184, určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru L. V. u odporcu ERI, s.r.o., zo dňa 16.8.2013, je neplatné. Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 17.5.2016, č.k. 9CoPr/1/2016-222 napadnutý čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 7.7.2016. Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trnave žalovaný podal dňa 7.9.2016 dovolanie. Žalobca dňa 8.12.2016 doručil súdu prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť žalovanému povinnosť zložiť do úschovy súdu prvej inštancie sumu 16.617,35 eur do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uviedol, že kontrolou zápisov v obchodnom registri zistil, že dňa 1.12.2015 sa uskutočnila u žalovaného zmena obchodného mena na DRAGOM, s.r.o., súčasne bol uskutočnený zápis v časti spoločnici, kde spoločníkom spoločnosti s obchodným menom DRAGOM, s.r.o., sa stal Dragomir Ivanov, bytom M. XX, U. XXXX, Bulharská republika. Z obchodného registra OS Bratislava 1 žalobca ďalej zistil, že do zbierky listín bola účtovná závierka posledný raz uložená za rok 2014. Za rok 2015 účtovná závierka už do zbierky listín doručená nebola. Kontrolou v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom SR žalobca zistil, že u žalovaného je v súčasnosti evidovaných 0 zamestnancov. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaný svojím procesným postupom v rámci súdneho konania o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru vykonáva úkony, ktoré spôsobujú prietahy v danom konaní. Účelové konanie žalovaného spôsobilo to, že súd už viac než tri roky od podania žaloby o určenie

neplatnosti skončenia pracovného pomeru stále nerozhodol o žalobcovom nároku na náhradu mzdy. Od vyhlásenia čiastočného rozsudku súdom prvej inštancie dňa 29.10.2015 pôvodný spoločník a konateľ žalovaného René Dendys uskutočnil úkony smerujúce k zmene vlastníckej štruktúry žalovaného na osobu s trvalým pobytom v Bulharskej republike, k zmene sídla žalovaného a k zmene zamestnaneckej štruktúry, keď nemá žiadnych zamestnancov. Žalobca má za to, že všetky tieto hore uvedené úkony zo strany pôvodného spoločníka je nutné považovať za účelové, s cieľom znemožniť opätovné nastúpenie do pôvodného zamestnania, resp. miesta výkonu práce a súčasne zabrániť vymoženiu požadovanej náhrady mzdy a náhrady trov právneho zastúpenia. Z tohto konania žalovaného je preukázané, že bude exekúcia ohrozená, nárok žalobcu na náhradu mzdy bude nevyhnutelný. Žalobca má dôvodné obavy, že jeho exekúcia bude ohrozená, preto žiadal vydať neodkladné opatrenie, ktorým by súd určil žalovanému povinnosť zložiť do úschovy súdu peňažnú sumu spolu 16.617,35 eur, pozostávajúcu z nároku na náhradu mzdy vo výške 14.993,85 eur v zmysle úpravy petitu zo dňa 2.7.2015 a ďalej z nároku na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.623,50 eur. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal preukázané z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1, že spoločnosť s prideleným IČO 36 247 707 zmenila odo dňa 1.12.2015 obchodné meno z ERI, s.r.o., na DRAGOM, s.r.o., ďalej zmenila sídlo z Kráľovská 4/10, Skalica, na Kopčianska 3756/10, Bratislava - Petržalka. S účinnosťou od 1.12.2015 je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti Dragomir Ivanov, bytom U. XXXX, Bulharská republika. Pred ním bol jediným konateľom a spoločníkom C. H., V. X/XX, L.. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. b), § 132 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilný mimosporový poriadok, podľa § 6 ods. 1 a § 106 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka. Súd mal za preukázané, že žalobca navrhovaným neodkladným opatrením sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia. Vydanie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP prichádza do úvahy vtedy, ak je predmetom sporu hnutelná vec alebo zaplataenie peňažnej sumy. Nevyhnutným predpokladom je, že povinná osoba má vec u seba, avšak držbu peňažných prostriedkov nie je potrebné osvedčovať. V konaní už bola preukázaná existencia právneho vzťahu medzi stranami a je tiež daný súvis navrhovaného neodkladného opatrenia s vecou samou, avšak žalobca podľa názoru súdu nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia neosvedčil opísaním reálneho konania žalovaného smerujúceho k zníženiu jeho majetku, ktorý je možné postihnúť výkonom rozhodnutia. Exekučný titul nemusí existovať v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ale postačuje, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej. Obava z ohrozenia exekúcie je dôvodná v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobcom navrhované neodkladné opatrenie sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia, preto musí byť osvedčené, že budúci výkon rozhodnutia by mohol byť ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia musí byť reálne a hroziť bezprostredne. Zmena obchodného mena a sídla konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Naopak, dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. Žalobca mal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať také rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné prijať záver, že žalovaný nedisponuje majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojiť žalobcovu pohľadávku. Žalobca nepredložil súdu žiadne informácie o celkových majetkových pomeroch žalovaného, jeho aktívach, či podľa jeho vedomostí žalovaný disponuje akýmkoľvek hnutelným alebo nehnuteľným majetkom. Skutočnosti tvrdené žalovaným, že nemá žiadnych zamestnancov a neuložil do zbierky listín účtovnú závierku, neznamená sama o sebe, že žalovaný nevlastní žiaden majetok. Tvrdenia žalobcu, že je absolútne jednoznačne preukázané, že bude exekúcia ohrozená a že je nepochybné, že do právoplatnosti skončenia konania zostane na strane žalovaného len subjekt, bez akéhokoľvek hnutelného či nehnuteľného majetku, neboli osvedčené, sú len nepodloženou domnienkou žalobcu, na osvedčenie ktorej nedoložil ani neoznačil relevantný dôkaz týkajúci sa majetkovej situácie žalovaného. Opis rozhodujúcich skutočností, ktorý je zo strany žalobcu daný, avšak nie je dostatočný na to, aby súd neodkladné opatrenie nariadil, má nevyhnutne za následok zamietnutie návrhu. Aplikuje sa striktná zodpovednosť žalobcu za vlastnú procesnú aktivitu a dôslednosť pri koncipovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh. Keďže však súdu nie sú známe majetkové pomery žalovaného, nemožno posúdiť, či navrhovaným neodkladným opatrením sa nezasiahne neprimerane do práv žalovaného a či ujma žalovaného nebude neprimeraná prospachu žalobcu. Tiež nemožno objektívne posúdiť do akej miery by uloženie povinnosti zložiť sumu 16.617,35 eur ovplyvnilo podnikateľskú činnosť žalovaného, ktorej cieľom je vytváranie zisku a či by sa nejednalo o neprimeraný zásah do jeho majetkových práv.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že súd nesprávne vyhodnotil ním predložené dôkazy a tvrdené skutočnosti. Tieto vyhodnocoval len jednotlivito a nie vo vzájomnej súvislosti. Súd vôbec neprihliadol na časovú postupnosť krokov, ktoré žalovaný uskutočnil. Prvoinštančný súd rozhodol čiastočným rozsudkom dňa 29.10.2015 potom, ako žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 6.10.2015 poukazoval na neúmernú dĺžku konania, bez toho, aby bolo rozhodnuté aspoň o základe prejednávanej veci. Žalovaný v rámci daného konania opakovane vytváral časové prietahy, keď neposkytoval súdu súčinnosť v požadovanom rozsahu, na ktorú skutočnosť poukázal aj právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 29.10.2015 s tým, že si žalovaný vyžiadal vynesenie čiastočného rozsudku a tým, že mu súd prvej inštancie vyhovel, žalovaný na jednej strane zistil, že žaloba je dôvodná a súčasne získal dostatočný časový priestor na uskutočnenie právnych krokov potrebných na obmedzenie svojej činnosti a vyprázdnenie spoločnosti a oddialil rozhodovanie o výške náhrady mzdy. Proti čiastočnému rozsudku podal najskôr odvolanie a následne aj potom, ako bol v odvolacom konaní neúspešný, dovolanie. Tým, že podal odvolanie získal časový priestor 7 mesiacov a tým, že podal dovolanie, keďže riadne nebol zaplatený v lehote súdny poplatok za dovolanie, svojim postupom získal časový priestor 6 mesiacov. Žalovaný podnikol kroky k zmenám v spoločnosti prakticky okamžite po vyhlásení čiastočného rozsudku. Vlastníkom žalovaného sa stala osoba s trvalým pobytom v Bulharskej republike. Žalovaný si následne prestal plniť svoje zákonné povinnosti, keď do obchodného registra nezaložil účtovnú závierku za rok 2015, pritom však účtovné závierky za predchádzajúce obdobia založené sú. Má za to, že je jednoznačne preukázané, že nedoloženie účtovnej závierky samo o sebe preukazuje skutočnosť, že žalovaný postupne ukončuje svoju činnosť a kľúčový dôkaz svedčiaci o ukončovaní činnosti žalovaného považuje tú skutočnosť, že tento nemá v súčasnosti žiadnych zamestnancov. Súd nezobral do úvahy časovú súslednosť krokov žalovaného, t.j. zmeny v zápise v obchodnom registri žalovaného prakticky ihneď po vyhlásení čiastočného rozsudku. V bode 16. uznesenia súd uvádza, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je obava, že exekúcia bude ohrozená. Naproti tomu v bode 22. odôvodnenia uznesenia už kladie za podmienku pre nariadenie neodkladného opatrenia preukázanie skutočností, že žalovaný nedisponuje majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojiť žalobcovu pohľadávku je zrejmé, že pokiaľ by bola splnená táto podmienka na strane žalovaného, potom by nebola exekúcia ohrozená ale úplne znemožnená. Súd vytýka, že žalobca neposkytol súdu žiadne informácie o celkových majetkových pomeroch žalovaného a jeho aktívach, či má funkčnú prevádzku, či podľa jeho vedomostí disponuje akýmkoľvek hnutelným alebo nehnuteľným majetkom. Má za to, že tieto súdom vyžadované informácie predstavujú neprimerané dôkazné zaťaženie na jeho strane. Pokiaľ žalovaný nedoložil do obchodného registra účtovnú závierku, žalobca nemôže žiadnym iným spôsobom zistiť tieto súdom požadované údaje. Súd tiež poukazuje na princíp proporcionality s tým, že právne účinky neodkladného opatrenia nemajú neprimeraným spôsobom obmedzovať povinnú osobu. Súd uviedol, že nemohol objektívne posúdiť do akej miery by uloženie povinnosti zložiť sumu 16.617,35 eur ovplyvnilo podnikateľskú činnosť žalovaného. S týmto záverom nesúhlasí. Suma 16.617,35 eur nie je žiadna žalobcom vymyslená suma. Pozostáva zo sumy 1.623,50 eur, ktorá predstavuje jeho minimálnu už existujúcu pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu z trov právneho zastúpenia. Suma 14.993,85 eur predstavuje nárok na náhradu mzdy za obdobie od 17.8.2013 do 31.5.2015, teda minimálny nárok na náhradu mzdy voči žalovanému. Má za to, že za tejto situácie nie je zo strany súdu dôvodné uvažovať o primeranosti zásahu do majetkových práv žalovaného. Navrhol preto uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a vydať neodkladné opatrenie v súlade s jeho návrhom.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani v odvolaní neuviedol také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné nariadiť neodkladné opatrenie. Zmena obchodného mena, sídla alebo konateľa spoločnosti nemôže bez ďalšieho byť považovaná za také konanie, ktorým by mohol byť ohrozený výkon rozhodnutia. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že sa žalovaný zbavuje svojho hnutelného alebo nehnuteľného majetku, že znižuje hodnotu majetku spoločnosti. Žalovaný je spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorý zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom, nie je teda rozhodujúce, či žalovaný zmenil obchodné meno, sídlo alebo či sa zmenil konateľ žalovaného. Súd rozhodol čiastočným rozsudkom, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu u žalovaného je neplatné. Žalobca nemá voči žalovanému pohľadávku v sume 16.617,35 eur. Napriek tomu žiada, aby túto sumu zložil do úschovy súdu (náhrada mzdy za 21 mesiacov) pričom je zrejmé, že výpočet mzdy žalobcu nemá oporu v príslušných ustanoveniach Zákonníka práce ani v rozhodovacej praxi súdov. Žalovaný podal dovolanie voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie o

neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Skutočnosť, že žalovaný spôsobuje prieťahy v konaní tým, že využíva zákonné možnosti podania opravných prostriedkov považuje za absurdné a nemajúce oporu v právnych predpisoch. V súvislosti s uvedeným má za to, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o dôvodnosti obáv z ohrozenia a marenia výkonu rozhodnutia, nepredložil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje len domnelými a vykonštruovanými úvahami, ktoré nemajú oporu v skutkovom stave. Navrhol potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 2Cpr/4/2013 je určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného zo dňa 16.8.2013, ktoré bolo dané podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a náhrada mzdy.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým ako nedôvodný zamietol návrh žalobcu o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby bola žalovanému určená povinnosť zložiť do úschovy na súde prvej inštancie sumu 16.617,35 eur.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

9. Účelom neodkladných opatrení je poskytnutie predbežnej ochrany práv stranám sporu za podmienky osvedčenia potrebnosti dočasnej úpravy pomerov už pred rozhodnutím vo veci samej alebo za podmienky existencie obavy z ohrozenia budúceho núteného vymoženého práva. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov takáto dočasná úprava pomerov zásadne prichádza do úvahy len v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútnych zásahov do práv či oprávnených záujmov strany sporu domáhajúcej sa ochrany neodkladným opatrením, teda len vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej formou rozsudku po riadne vykonanom dokazovaní mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie sporu mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Neodkladné opatrenie tak slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán konania a je na mieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Obava z toho, že exekúcia bude ohrozená, je samostatným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia. Osobitne je však v tomto prípade nevyhnutné skúmať možnosť dosiahnutia sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením (§ 3245 ods. 3 CSP). Ohrozenie exekúcie sa vzťahuje na vykonateľné súdne rozhodnutia alebo iný exekučný titul vo veci samej. Existencia takéhoto exekučného titulu v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zákonnou podmienkou úspešnosti návrhu. Súd môže neodkladným opatrením poskytnúť navrhovateľovi ochranu z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie aj v prípade, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej. Pri absencii exekučného titulu musí súd s osobitným dôrazom posúdiť, či navrhovateľ hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie chráneného nároku, ako to vyžaduje § 326 ods. 1 CSP. Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Rovnako postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. Navrhovateľa však nemožno v štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia generálne zaťažiť povinnosťou preukázať bezprostredný úmysel dlžníka smerujúci k ohrozeniu exekúcie. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať nielen v hrozbe alebo realizácii úkonov s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka (zmenšenie majetku), ale podľa okolností prípadu aj s

kvalitatívnym dopadom na takýto majetok (zmena zloženia, štruktúry, likvidity a pod.) a s tým súvisiace výrazné zníženie speňažiteľnosti).

10. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca osvedčil svoj nárok na náhradu mzdy a to právoplatným rozsudkom súdu o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru (čiastočný rozsudok Okresného súdu Skalica, č.k. 2Cpr/4/2013-184 zo dňa 29.10.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 17. mája 2016, č.k. 9Copr/1/2016-222). Skutočnosť, že bolo podané voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave dovolanie, nie je právne významná pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko rozsudok o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru je dňom 7.7.2016 právoplatný. Žalobca sa náhrady mzdy domáha v tomto súdnom konaní, výška náhrady mzdy bude predmetom ďalšieho dokazovania vo veci samej. Zo žaloby vyplýva, že žalobca žiada zaplatiť náhradu mzdy v sume 14.993,85 eur za obdobie od 17.8.2013 do 31.5.2015, teda za 21 mesiacov. V zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce môže byť náhrada mzdy priznaná najviac za čas 36 mesiacov. Žalobca tvrdil, že žalovaný po vyhlásení rozsudku o určení skončenia pracovného pomeru neplatným, zmenil názov spoločnosti, zmenil sídlo spoločnosti a vlastnícku štruktúru, keď od 1.12.2015 jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti sa stala osoba žijúca v cudzine a to Dragomir Ivanov, bytom M. XX, U. XXXX, Bulharská republika a účtovná závierka za rok 2015 nebola do obchodného registra založená. Podľa žalobcu nedoloženie účtovnej závierky samo o sebe preukazuje skutočnosť, že žalovaný postupne ukončuje svoju činnosť. Takisto tvrdil a aj preukázal skutočnosť výpisom zo Štatistického registra organizácií, že spoločnosť DRAGOM, s.r.o., ktorá vznikla 8.2.2002, s druhom vlastníctva - zahraničné, v kategórii veľkosti organizácie vykazuje 0 zamestnancov. Odvolací súd doplnil dokazovanie z ktorého zistil, a to oznámením Daňového úradu Bratislava, že spoločnosť DRAGOM, s.r.o., nepodala daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 a 2016, z oznámenia Sociálnej poisťovne Bratislava, že spoločnosť DRAGOM, s.r.o., nie je evidovaná v registri zamestnávateľov a zo Sociálnej poisťovne Skalica, že spoločnosť ERI, s.r.o., bola registrovaná do 30.6.2015, poisťné za príslušné obdobie roku 2015 bolo uhradené v roku 2015. Okresný úrad Skalica, katastrálny odbor, oznámil, že spoločnosť DRAGOM, s.r.o., a ERI, s.r.o., v súčasnej dobe nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti zapísanej v stave katastra nehnuteľností na listoch vlastníctva v katastrálnych územiach v pôsobnosti ich katastrálneho odboru.

11. Podľa článku 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem prípadu, ak si povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu, s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. V zmysle uvedeného článku medzi slabšiu stranu procesného vzťahu patrí aj zamestnanec. Obsahom princípu ochrany slabšej strany v procesných vzťahoch je akési dorovnanie procesného postavenia tejto slabšej strany tak, aby bola zabezpečená funkčná procesná rovnosť a pomyselná rovnaká štartovacia čiara pre obe sporové strany. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, keďže zamestnanec je slabšou stranou sporu, odvolací súd mal za to, že súdom vyžadované osvedčenie skutočností o celkových majetkových pomeroch žalovaného, jeho aktivitách, či disponuje akýmkoľvek hnutelným alebo nehnuteľným majetkom, predstavujú neprimerané dôkazné zaťaženie na strane zamestnanca.

12. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dokazovanie a v dôsledku toho nesprávne zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Tiež mal za to, že žalobca osvedčil dôvodnosť svojho nároku na náhradu mzdy a to právoplatným rozsudkom o neplatnom skončení jeho pracovného pomeru, pričom ním požadovaná výška náhrady mzdy nie je zatiaľ preukázaná, bude predmetom ďalšieho dokazovania vo veci samej, avšak žalobca si túto uplatňuje za obdobie, ktoré je v súlade s § 79 Zákonníka práce (uplatnenie moderačného práva bude predmetom dokazovania a presný výpočet výšky náhrady mzdy bude tiež predmetom dokazovania vo veci samej). Pre účely nariadenia neodkladného opatrenia odvolací súd považoval za dostatočne osvedčenú výšku náhrady mzdy, keď žalobca uviedol, že požaduje výšku za jednotlivé mesiace v súlade s výplatnými páskami, na základe ktorých mu bola vyplácaná mzda v čase, keď bol zamestnaný u žalovaného. Odvolací súd tiež považoval za dostatočným spôsobom osvedčené, že žalovaný sa svojimi krokmi, ktoré zrealizoval po rozhodnutí o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru (zmena sídla spoločnosti, zmena vlastníckej štruktúry, kde jediným spoločníkom a konateľom sa stala osoba žijúca v Bulharskej republike, nepodanie daňových priznaní za roky 2015 a 2016, nezaloženie potrebných listín do obchodného registra, žiadni zamestnanci) smeruje k nevytváraniu zisku. Preukázanie majetnosti spoločnosti v tomto štádiu konania pre účely

nariadenia neodkladného opatrenia nemožno od žalobcu ako zamestnanca požadovať a odvolaciemu súdu sa tiež nepodarilo zistiť nehnuteľný majetok za účelom možnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a skutočností, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na jeho nariadenie. Nemusia byť preukázané dôkazmi, ale je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou. Odvolací súd mal za to, že v danom prípade žalobca osvedčil dostatočným spôsobom svoj nárok a takisto odvolací súd mal za to, že bola osvedčená dôvodná obava, že faktické úkony, ktoré vykonal žalovaný smerujú k sťaženiu budúcej exekúcie.

13. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd podľa ustanovenia § 388 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a neodkladné opatrenie nariadil, keď určil žalovanému povinnosť zložiť do úschovy súdu prvej inštancie sumu 16.617,35 eur.

14. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).